

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของพื้นที่

สรุปผลโครงการในแผนพัฒนาอำเภอที่ได้ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙

อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปรับระบบและโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรให้เอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตรและพลังงานทดแทน								
๑	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร (ขุดลอกหนองอีโล) หมู่ ที่ ๑ ตำบลกู่สันตรัตน์ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม		1,700,000					ปกครอง อำเภอ
๒	โครงการก่อสร้างอาคารท่อน้ำ คสล. หมู่ที่ 4 ตำบลพระธาตุ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม		1,200,000					ปกครอง อำเภอ
๓	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตรขุดลอกหนองแฮด หมู่ที่ ๖ ตำบลนาดูน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม			5,200,000				กรมป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัย
๔	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร (ขุดลอกหนองโสกปลา) หมู่ที่ ๕ ตำบลดงควน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม			5,700,000				กรมป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัย

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สมดุล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม								
๑	โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านโสกม่วง หมู่ที่ ๕ – สวน วลัยรุกเวช ตำบลนาตู อำเภอนาตูน จังหวัดมหาสารคาม		๑,๔๓๓,๖๐๐					ปกครอง อำเภอ
๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหล่าส้มลม หมู่ที่ ๗ – ถนน สายแดงโพง หมู่ที่ ๑ ตำบลดงดอน อำเภอนาตูน จังหวัด		๑,๗๐๐,๐๐๐					ปกครอง อำเภอ

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
		ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสถานที่ทางประวัติศาสตร์เพื่อยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ						
๑	โครงการมัคคุเทศท้องถิ่น เทศบาล ตำบลนาตุณ อำเภอนาตุณ จังหวัด มหาสารคาม				๑๐๐,๐๐๐			เทศบาล ตำบลนาตุณ
๒	โครงการทอดเทียนรวม ตำบลพระ ธาตุ อำเภอนาตุณ จังหวัด มหาสารคาม				๙๐,๐๐๐			องค์การ บริหารส่วน ตำบลพระธาตุ
๓	โครงการฮักแพง แบ่งแยะคนสาร คามตำบลพระธาตุ อำเภอนาตุณ จังหวัดมหาสารคาม				๑๐๐,๐๐๐			องค์การ บริหารส่วน ตำบลพระธาตุ

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีสุข								
๑	การขยายผลศูนย์เรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ระดับอำเภอ			๘๐,๐๐๐				
๒	โครงการติดตั้งกล้อง CCTV บริเวณจุดสำคัญ ภายในเขตเทศบาลตำบลนาตุน อำเภอนาตุน จังหวัดมหาสารคาม				๑๐๐,๐๐๐			

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปรับระบบและโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรให้เอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตรและพลังงานทดแทน								
๑	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร (ขุดลอกหนองมะไซ) หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหัวดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม		๒,๙๕๒,๓๐๐					ปกครอง อำเภอ
๒	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร (ขุดลอกหนองยางใต้) หมู่ที่ ๗ ตำบลดงควน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม		๒,๓๙๘,๕๐๐					ปกครอง อำเภอ
๓	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร (ขุดลอกหนองนาหลุม) หมู่ที่ ๑ ตำบลดงควน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม		๔๙๕,๐๐๐					ปกครอง อำเภอ

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
		ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สมดุล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม						
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านยางอีไล หมู่ที่ ๑ ต. กุ้งสันตรัตน์ อ.นาตุ้ม จ.มหาสารคาม		๗๔๙,๐๐๐					ปกครอง อำเภอ
๒	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านดงน้อย หมู่ที่ ๔ – ถนนทางหลวงสาย ๒๐๔๕ ตำบลพระธาตุ อำเภอนาตุ้ม จังหวัด		๑,๙๕๕,๖๐๐					ปกครอง อำเภอ

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสถานที่ทางประวัติศาสตร์เพื่อยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ								
๑	โครงการมัคคุเทศท้องถิ่น เทศบาล ตำบลนาตูน อำเภอนาตูน จังหวัด มหาสารคาม				๑๐๐,๐๐๐			เทศบาล ตำบลนาตูน
๒	โครงการทอดเทียนรวม ตำบลพระ ธาตุ อำเภอนาตูน จังหวัด มหาสารคาม				๙๐,๐๐๐			องค์การ บริหารส่วน ตำบลพระธาตุ
๓	โครงการฮักแพง แบ่งแยกคนสาร คามตำบลพระธาตุ อำเภอนาตูน จังหวัดมหาสารคาม				๑๐๐,๐๐๐			องค์การ บริหารส่วน ตำบลพระธาตุ

ที่	ประเด็นยุทธศาสตร์/โครงการ	แหล่งงบประมาณ					พื้นที่ ดำเนินการ (หมู่ที่/ ตำบล)	หน่วย รับผิดชอบ
		โครงการที่ใช้ งบประมาณตาม นโยบายพิเศษของ รัฐบาล	โครงการที่ใช้ งบประมาณของงบ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	โครงการที่ใช้ งบประมาณของ หน่วยงาน (งบ function) ที่ ดำเนินการในภูมิภาค	โครงการที่ใช้ งบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	โครงการที่ใช้ งบประมาณของเอกชน		
		ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)	ได้รับการจัดสรร (บาท)		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีสุข								
๑	การขยายผลศูนย์เรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ระดับอำเภอ			๘๐,๐๐๐				

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความ เข้มแข็ง และรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ภายในประเทศที่ เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกิจการของ วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลก และภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมี พันธณินภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่ม ภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ใน สังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี๒๕๕๘ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้าง ความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับ คุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้ เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการสร้าง ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและ ยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพ มาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้ แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนา ประเทศที่สำคัญได้แก่การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ทุนสังคม ทุนทาง วัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการ พัฒนาคณะและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถ จัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุน กายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีและความคิด สร้างสรรค์ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด ภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยง กับประเทศในภูมิภาค ต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้ ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่เป็น ฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม การเตรียม ความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติรวมทั้งการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก (๘) ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจาย อำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ อย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่าง เท่าเทียมและสร้าง ความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับการปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและ ธรรมาภิบาลแก่ ประชาชนทุกกลุ่ม

สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจของ ประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็น แหล่งสร้างรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของ ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ ขณะที่การเชื่อมโยง เศรษฐกิจในประเทศกับต่างประเทศทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะด้านการค้า และการลงทุน สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของระบบ เศรษฐกิจไทย แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำและขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง ทำให้บทบาทของการ ลงทุนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม ระบบเศรษฐกิจของไทยมีความอ่อนแอ ด้าน ปัจจัยสนับสนุนในส่วน ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย กฎ และระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและเหมาะสมกับสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมี โครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาคุณภาพทุกช่วงวัย แต่มี ปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภาพแรงงานต่ำ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้นและมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรเป็นปัญหาการพัฒนาประเทศ สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรม และจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทรัพยากร ธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมรุนแรง กระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขณะที่มีความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับ ความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน

การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชนมี ความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงอยู่ และส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน และความเชื่อมั่นของนานาชาติประเทศ รวมทั้งความสงบสุข ของสังคมไทย ขณะที่ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น แต่ขีดความสามารถในการ ป้องกันการทุจริตต้องปรับปรุง การกระจายอำนาจประสบความสำเร็จในเรื่องการเพิ่มรายได้ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น แต่มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการ ส่วนกลาง ขณะเดียวกัน การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทยและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ที่มา : สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑.http://www.nesdb.go.th/Portals/o/news/plan/p๑๑/SummaryPlan๑๑_thai.pdf, ๙ เมษายน ๒๕๕๘

สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยปัจจุบัน (๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

คณะเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ได้สรุปผลการประเมินภาวะเศรษฐกิจไทย ประจำปี ๒๕๕๘ ในโอกาสที่คณะเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศเดินทางมาเยือนประเทศไทยเพื่อประเมิน ภาวะเศรษฐกิจไทยประจำปี ๒๕๕๘ ตามนัยแห่งข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (๒๐๑๕ Article IV Consultation) ระหว่างวันที่ ๑๕-๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ นาย Luis Breuer หัวหน้าคณะเจ้าหน้าที่ กองทุนการเงินฯ ได้กล่าวสรุปผลการประเมินโดยมีประเด็นสำคัญ โดยคณะเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๕๗ ขยายตัวประมาณร้อยละ ๐.๕ และมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะกลับมาขยายตัวได้ที่ร้อยละ ๓.๕ ในปี ๒๕๕๘ จากการทยอยฟื้นตัวของ การบริโภคที่ได้รับผลดีจากราคาเชื้อเพลิงที่ปรับลดลง และการลงทุนของ ภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ ทางการได้เร่งอนุมัติโครงการลงทุนต่างๆ ในช่วงที่ผ่านมา ทั้งนี้ นโยบาย การเงินที่ยังผ่อนปรนจะช่วยสนับสนุน การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ดี การขยายตัวของการลงทุน ภาคเอกชนจะได้รับอุปสรรคจากอัตราการใช้ กำลังการผลิตที่อยู่ในระดับต่ำ อุปสงค์ต่างประเทศที่ยังชะลอตัว และความกังวลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนทาง การเมือง ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนยังมีข้อจำกัดจาก หนี้ครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูงและสถาบันการเงินมี ความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการสินค้าไทยในตลาดโลกยังอ่อนแอ อีกทั้ง การลงทุนของภาครัฐทำได้ล่าช้ากว่าที่คาด รวมถึงในส่วนของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ได้รับอนุมัติในเดือน ตุลาคมที่ผ่านมา อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับลดลงมากในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๕๗ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังมีเสถียรภาพ ในระยะต่อไป คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะอยู่ในระดับต่ำโดยจะทยอยปรับเพิ่มขึ้นได้บ้างในช่วง ปลายปี ๒๕๕๘ ดุลบัญชีเดินสะพัดปรับดีขึ้นจากราคาน้ำมันที่ลดลงในช่วงที่ผ่านมาเป็นสำคัญ และคาดว่าจะการเกินดุล จะ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องไปในปี ๒๕๕๘ ทั้งนี้ คาดว่าในระยะต่อไป การนำเข้าจะทยอยฟื้นตัว ขณะที่การส่งออกจะยัง ขยายตัวได้ในอัตราที่ต่ำ ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงในระยะปานกลาง มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทย อาจขยายตัวได้ต่ำกว่าคาด โดยปัจจัยเสี่ยงภายในประเทศ ได้แก่ ความล่าช้าของนโยบายภาครัฐ อุปสงค์ ภาคเอกชนที่อ่อนแอกว่าคาด และความไม่แน่นอนทางการเมือง ในขณะที่ความเสี่ยงจากภายนอกประเทศ ได้แก่ ความผันผวนของตลาดการเงินโลก และการชะลอตัวของ เศรษฐกิจประเทศพัฒนาแล้วและเศรษฐกิจ ประเทศตลาดเกิดใหม่ อย่างไรก็ดี ปัจจัยด้านบวกจะมาจาก การบริโภคภายในประเทศและการส่งออกที่อาจ ได้รับผลดีมากกว่าที่คาดไว้จากราคาน้ำมันที่ลดลงมาก ๒ - คณะเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ เห็นด้วยกับ มาตรการการดำเนินนโยบายการคลังเพื่อกระตุ้น เศรษฐกิจ และสนับสนุนให้จัดทำกรอบการดำเนินนโยบายใน ระยะปานกลาง ในการเพิ่มรายได้ เพิ่มการลงทุน และสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานด้านการคลัง ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ ให้ความสำคัญอย่างมากใน การเร่งปฏิรูปการอุดหนุนราคาพลังงาน ซึ่งรวมถึงการ กลับไปจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซลในอัตราที่ เหมาะสม นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ เห็นว่า ทางการควรพิจารณาทยอยปรับขึ้นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จากร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ ๑๐ โดยดำเนินการ อย่างค่อยเป็นค่อยไปเมื่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเข้มแข็งขึ้น รวมทั้งควรมีมาตรการช่วยเหลือประชาชนกลุ่มที่ ได้รับผลกระทบรุนแรงจากการปรับขึ้นภาษีดังกล่าว นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ เห็นว่าการเพิ่มฐาน รายได้ของทางราชการจะช่วยเสริมความแข็งแกร่งของ ฐานะการคลัง และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงช่วยรองรับภาระของภาครัฐในการดูแล การเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยของไทยในอนาคตได้นอกจากนี้ การปฏิรูป ต่างๆ ของภาครัฐ อาทิ การปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ นโยบายข้าว การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการจัดเก็บภาษี และการใช้จ่ายภาครัฐ จะช่วยเสริมสร้าง ความโปร่งใส ความเชื่อมั่น และความยั่งยืนทางการคลังของไทย คณะ เจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ เห็นด้วยกับการเปลี่ยนเป้าหมายเงินเฟ้อ จากอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (core inflation) เป็นอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (headline inflation) เนื่องจากเห็นว่าจะช่วยให้อิสระกับ สาธารณชนได้ง่ายขึ้น และ เห็นว่านโยบายการเงินในปัจจุบันยังผ่อนปรนในการสนับสนุนการฟื้นตัวของ เศรษฐกิจ แต่อาจสามารถพิจารณา

ผ่อนคลายเป็นพิเศษหากเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่คาด นอกจากนี้ คณะเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ สนับสนุนความตั้งใจของทางการในการกำกับดูแล ภาคการเงิน ผ่านการติดตามความเปราะบางที่อาจเกิดจากการขยายตัวของสินเชื่อ หนี้ครัวเรือน และ การดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) โดยสนับสนุนให้ทางการไทยเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ของกรอบการดูแลเสถียรภาพการเงินอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังเห็นด้วยกับการให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยในการกำกับดูแล SFIs รวมทั้งการชักชวนให้สหกรณ์ออมทรัพย์เข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูล เครดิตแห่งชาติ จำกัด ด้วย ทั้งนี้ คณะเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินฯ เห็นด้วยกับนโยบายของทางการไทยในการเพิ่มผลิตภาพ การผลิต (productivity) โดยเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและสนับสนุนให้ย้ายฐานการผลิต อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปยังเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) บริเวณชายแดน ที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ การเพิ่มอัตราการเข้าสู่ตลาดแรงงาน (labor participation rates) และการอำนวยความสะดวกให้กับแรงงานย้ายถิ่นเข้าประเทศ จะช่วยชดเชยผลกระทบด้านแรงงานจาก การปรับเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของไทยได้

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย <https://www.bot.or.th/Thai/PressandSpeeches/Press/News๒๕๕๘/๓๐๖๕๘๓.pdf>. ๐๙ เมษายน ๒๕๕๘

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (๒๕๕๕-๒๕๕๙)

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาค อาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็น สังคมคาร์บอนต่ำ

๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษา สมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำใน สังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน

๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับ การเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปีเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๐.๐

๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

๑) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วน แรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

๒) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการ วิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๓) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๔) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (๒๕๕๕ -๒๕๖๐)

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ ยาก และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของ ประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้านฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน มียุทธศาสตร์ การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัวและชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทาง สังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึง ทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม อย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิ ผลประโยชน์และความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่าง เท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึด ประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคน ไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง มาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคม ให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการ

พัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้าง ภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และ ประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มี คุณภาพและยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ให้กับประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและ ต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจ สร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วย เทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาอุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ ไปด้วยกับการปฏิรูปกฎหมายและกฎ ระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศ ในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจาก ภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือ แบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และ สร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนให้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนา ความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค ปรับปรุง กฎ ระเบียบการขนส่งคน และสินค้าเพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการ พัฒนาภายใต้ประเทศตั้งแต่ ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

มุ่งบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของ ระบบนิเวศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการ เตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับ การอนุรักษ์

ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการทัศน์การ พัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม และวิกฤติภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลง และพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

กรอบแนวคิดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี (3) ผลิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิลีกทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณารัฐวิสาหกิจที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้ง

ส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดย **ช่วงวัยเด็ก** ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน **วัยเรียน** **วัยรุ่น** ให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม **วัยแรงงาน** ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ **วัยผู้สูงอายุ** ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) **ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา** โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) **ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา** เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) **พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ** ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(4) **ปฏิรูประบบการเรียนรู้** โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรีนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ

นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ

แรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

3.2 การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

- (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม
- (2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมือง โดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ
- (3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้าน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและ ระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้เงินลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดน และการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ

โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้

แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่

เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain

/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

การพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

จังหวัดมหาสารคามได้กำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัด โดยจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (๒๕๕๕ – ๒๕๖๐) เพื่อจังหวัดมหาสารคามเป็นฐานการผลิตและแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่อุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทนของประเทศ และประชาชนอยู่ดีมีสุขในสังคมที่มีคุณภาพ โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการผลิตและแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตรโดยยึดแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทนที่เชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่น เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นสังคมที่เข้มแข็ง และได้รับบริการพื้นฐานอย่างเท่าเทียม และทั่วถึง โดยมีเป้าประสงค์หลักให้ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด พัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ประชาชนพึ่งตนเองได้และรับผิดชอบต่อสังคม สังคมมีความร่มเย็นเป็นสุข

วิเคราะห์สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชน อำเภอนาดูน

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ อำเภอนาดูน ไม่ใช่เขตอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุญาตให้จัดตั้ง เพียง ๒ แห่ง ซึ่งเป็นโรงงานขนาดเล็ก จึงประสบปัญหาการอพยพของแรงงาน ในช่วงหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ประกอบกับอำเภอนาดูนไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ไหลผ่าน พื้นที่ของอำเภอส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๘ เป็นพื้นที่สำหรับภาคเกษตรกรรม ใช้ทำนา ทำไร่ ทำสวน การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ซึ่งสภาพทางสังคมส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่มีความเชื่อว่า พื้นที่อำเภอนาดูนส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณที่ตั้งนครจำปาศรีในอดีต ซึ่งเป็นนครที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และอารยธรรมชั้นสูง ประกอบสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง ทั้งมีความหลากหลายทางธรรมชาติ และทางโบราณสถาน

แนวโน้ม

๑. ทิศทางของจังหวัดมหาสารคาม ต้องการส่งเสริมให้อำเภอนาดูนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ของจังหวัดมหาสารคาม โดยอำเภอนาดูนเป็นที่ตั้งของพระธาตุนาดูน ซึ่งถือเป็นพุทธมณีนีसान นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานที่สำคัญ ๆ เช่น กู่สันตรัตน์ , กู่น้อย, บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ และมีศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับชีวิตคนอีสานในอดีต โดยศึกษาได้จาก สถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช

๒. แรงงานมาก และราคาถูก อำเภอนาดูนมีกำลังแรงงานมาก เป็นแรงงานประเภท ฝีมือ กึ่งฝีมือ และไร้ฝีมือ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนอุตสาหกรรมทุกประเภทที่มาลงทุนในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่อาศัยแรงงานในการผลิต เช่น การประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การตัดเย็บเสื้อผ้าเพื่อการส่งออก ประกอบกับอัตราค่าจ้างงานของจังหวัดมหาสารคามค่อนข้างต่ำ

๓. ชุมชนมีความอบอุ่น ตามลักษณะของคนอีสาน เป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความซื่อสัตย์ และมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย เหมาะสำหรับการสนับสนุนให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

๔. ด้านการเกษตร แม้อำเภอนาดูนจะไม่มีแม่น้ำสายหลักไหลผ่านแต่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร ดังนั้น พื้นที่อำเภอนาดูนจังหวัดมหาสารคามน่าจะส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นฐานการผลิตและส่งเสริมการเกษตรเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

การวิเคราะห์ผลสำรวจความต้องการและศักยภาพ ของประชาชนในระดับพื้นที่ ความต้องการพัฒนาด้านเกษตรกรรม

ที่ผ่านมาภาคการเกษตรอำเภอหาดใหญ่จะประสบกับปัญหาของการขาดแคลนน้ำในการเพาะปลูกเนื่องจาก ร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่ทำการเกษตรอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์พืชที่มี คุณภาพ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสม ส่งผลให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และกิจกรรมต่อเนื่องจากการผลิตทางเกษตรยังไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงสภาพพื้นที่ซึ่งเป็นฐานในการผลิตพืช เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ประกอบกับนโยบายของจังหวัดและรัฐบาลที่ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์เป็นโอกาสให้ ภาคการเกษตรปรับเปลี่ยนระบบการผลิตที่พึ่งพาการใช้ปุ๋ยเคมีมาเป็นการพึ่งพาตนเองโดยใช้วิถีเกษตรธรรมชาติ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดความยั่งยืนในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตรแล้ว ยังเป็นการผลิตอาหารที่ให้ความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาสภาวะการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโลกอีกด้วย นอกจากนี้ การส่งเสริมให้มีการแปรรูปสินค้า เกษตรก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและเป็นทางเลือกในการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้าง รายได้ของเกษตรกรและประชาชนในพื้นที่ โดยภาครัฐจะต้องสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการแปรรูป การตลาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อให้เกษตรกรและประชาชนมีความพร้อมสามารถดำเนินการ ได้ด้วยตนเองและพัฒนาเป็นอาชีพที่ยั่งยืนต่อไป

จากการสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พบว่าต้องการให้มีการบูรณาการจัดการเรื่องน้ำจากแหล่งน้ำ โดยพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมในหลายพื้นที่ ตำบลหมู่บ้าน โดยชุดขนาดเล็กกรองการเก็บกักน้ำ ส่งเสริมให้เกษตรกรทำเกษตรอินทรีย์ครบวงจร โดยลด เลิก การใช้สารเคมีทั้งหมด พัฒนาที่ดินและการกำจัดศัตรูพืช และเป็นศูนย์กลางงานวิจัยและองค์ความรู้ภาค เกษตรกรรมในเรื่อง ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย รวมถึงการเพิ่ม/ขยาย/ปรับปรุงถนน เพื่อขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ด้านปศุสัตว์

ความต้องการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

อำเภอหาดใหญ่มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถานที่สำคัญอยู่หลายแห่ง อาทิ พระบรมธาตุหาดใหญ่ บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ฮูปแต้ม ศาลาางขาว กุสั่นตรัตน์ และกุ่มน้อย โดยความต้องการของประชาชนในพื้นที่พบว่า ต้องการให้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอหาดใหญ่ให้เป็นรูปธรรม เช่น หมู่บ้านโฮมสเตย์ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมถึงพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อให้อำเภอหาดใหญ่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ทาง ศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประเทศ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีสาเหตุหลักมาจากการกระทำของมนุษย์การแก้ไขปัญหา นอกจากการปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ แล้ว ภาครัฐจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการเพิ่มเนื้อที่ป่า โดยการสนับสนุนให้ ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมและวางแนวทางยับยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรเหล่านั้น เช่น การจัดหาที่ทำกินให้ ราษฎรในพื้นที่ป่าสงวนเสื่อมโทรม จากการสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่พบว่า ต้องการให้มีการอนุรักษ์พื้นที่ป่าธรรมชาติให้อยู่ในสภาพเดิม รวมทั้งรณรงค์ให้มีการปลูกป่าและปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดกับผู้บุกรุกที่สาธารณะ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานทั้งไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์และการสื่อสารและโทรคมนาคม ถือได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน ที่มีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และการพัฒนาเศรษฐกิจของอำเภอนาดูน จากการตรวจสอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่ด้านไฟฟ้าพบว่า ต้องการให้มีการขยายไฟฟ้าไปยังพื้นที่เพื่อการเกษตรและไฟฟ้าสาธารณะ (ส่องสว่าง) พัฒนาเส้นทางโทรคมนาคมพัฒนาเส้นทางไปยังพื้นที่การเกษตรให้ครอบคลุม และยกระดับมาตรฐานของถนนเส้นทางต่างๆ ให้มีคุณภาพ

สภาวะแวดล้อมของอำเภอนาดูน (Swot Analysis)

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง(strengths)

- เป็นพื้นที่ที่มีพืชและสัตว์ พืชเศรษฐกิจ คือ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย สัตว์เศรษฐกิจ คือ โคเนื้อ กระบือ สุกร
- เป็นศูนย์กลางอารยธรรมทางพระพุทธศาสนาในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เรียกว่า “พุทธมณฑลอีสาน” ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศไทย
- มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญ ๆ คือ พระบรมธาตุนาาดูน กู่สันตรัตน์ , กู่น้อย, บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ และมีศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับชีวิตคนอีสานในอดีต โดยศึกษาได้จากสถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช เป็นต้น
- มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ลำห้วย หนองน้ำ คลอง ที่สามารถพัฒนาได้
- ชุมชนมีความอบอุ่น ตามลักษณะของคนอีสาน เป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความซื่อสัตย์ และมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย เหมาะสำหรับการสนับสนุนให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

จุดอ่อน (weaknesses)

- ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่ มีเพียงสระเก็บน้ำ ฝายน้ำล้น ห้วย หนอง ซึ่งจะมีปริมาณน้ำมากเฉพาะในฤดูฝน ส่วนฤดูร้อนแหล่งน้ำหลายแห่งไม่มีน้ำกักเก็บ และระบบการบริหารจัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพ
- ลักษณะสภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินเหนียวปนทราย ปะปนดินเกลือบางแห่งทำให้ความอุดมสมบูรณ์ในดินมีน้อย ส่งผลต่อการเกษตรได้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควร
- ประชากรมีรายได้ต่ำและยากจน มีการอพยพแรงงานไปทำงานต่างพื้นที่โดยเฉพาะวัยแรงงาน เนื่องจากไม่มีงานทำในพื้นที่

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (opportunities)

- เป็นแห่งอารยธรรมในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ “นครจำปาศรี” และสถานที่ท่องเที่ยวโบราณสถานที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศและนานาชาติได้
- นโยบายของจังหวัด และรัฐบาล ในการส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ทำให้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดสารพิษสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น
- มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ลำห้วย หนองน้ำ คลองที่สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้เชื่อมโยงกันทั่วพื้นที่ทำการเกษตรและสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเกษตรทั้งด้านกลีกรรรมและปศุสัตว์ได้ตลอดปี

- ประชาชนมีกระแสความต้องการในชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จึงเป็นโอกาสสร้างเขตอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ได้
- เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สามารถพัฒนาพันธุ์ข้าวได้

อุปสรรค(Threats)

- ความผันผวนของราคาผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ไม่คงที่และมีภาระหนี้สิน ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นไม่สามารถกำหนดได้
- ประชากรในพื้นที่ส่วนมากจะเป็นวัยเด็ก และวัยชราซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนและก่อให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานเนื่องจากการอพยพแรงงานไปต่างพื้นที่
- หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ยังมีปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาความเป็นอยู่ และปัญหาวัยรุ่นชกต่อยกัน ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่
- แหล่งน้ำในพื้นที่ด้อยคุณภาพ ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตร